

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 434/2024-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Senica v konaní sp. zn. 9C/25/2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. júla 2024 domáha vyslovenia porušenia základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 36 ods. 1 listiny a vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 11 ods. 1 listiny a práv na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v civilnom spore.

2. Žalobca sa proti sťažovateľovi žalobou z júla 2018 domáha neúčinnosti právnych úkonov. Sťažovateľovi bolo v tomto konaní neodkladným opatrením z decembra 2018 uložené zdržať sa nakladania s jeho nehnuteľnosťami. Vo februári 2019 navrhol sťažovateľ konanie prerušiť, keďže na inom súde podal žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi postupcom a žalobcom, keďže ak sa určí, že táto zmluva je neplatná, žalobcovi zanikne dôvod na určenia neúčinnosti právnych úkonov. Okresný súd tomuto návrhu uznesením z mája 2019 vyhovel a podľa § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) konanie do skočenia konania o žalobe sťažovateľa prerušil. Na odvolanie žalobcu bolo toto uznesenie potvrdené uznesením krajského súdu zo septembra 2019. Konanie na inom súde sa právoplatne skočilo 26. júna 2024. Počas prerušenia okresný súd zisťoval stav konania na inom súde a zamietol návrh sťažovateľa na zrušenie neodkladného opatrenia.

3. Sťažovateľ zdôrazňuje, že konanie v jeho veci nie je skutkovo a právne zložité, no napriek tomu trvá viac šesť rokov. Okrem toho nijak neprispel k jeho predĺženiu. Zdôrazňuje, že v dôsledku neodkladného opatrenia viac ako päť rokov nemôže disponovať so svojimi nehnuteľnosťami. Podľa sťažovateľa okresný súd v jeho veci postupoval nesústredene, nehospodárne a neefektívne. Z toho vyvodzuje porušenie svojich ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ale aj na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie a vlastníť majetok a ochranu majetku osobitne z dôvodu, že viac ako päť rokov nemôže nakladať so svojimi nehnuteľnosťami.

II.

4. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Pri posúdení porušenia ústavných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom súdu v civilnom konaní, ktoré je prerušené, treba rozlišovať, či k prerušeniu došlo z obligatórnych (§ 162 CSP) alebo z fakultatívnych dôvodov (§ 164 CSP). Pri prerušení z obligatórnych dôvodov nemôže dochádzať k zbytočným prietahom. Pri prerušení z fakultatívnych dôvodov (§ 164 CSP) treba skúmať, či nečinnosť súdu je dôvodná, teda či nemal v konaní pokračovať (I. ÚS 142/04).

5. Ústavnou sťažnosťou namietané konanie, ktoré trvá šesť rokov, je viac ako päť rokov na návrh sťažovateľa prerušené z fakultatívneho dôvodu. V inom konaní, ktoré právoplatne skončilo len ku koncu júna tohto roka, sa na žalobu sťažovateľa riešila predbežná otázka, ktorá bezprostredne súvisí s dôvodnosťou proti nemu podanej žaloby v namietanom konaní, v ktorom bolo ešte pred podaním žaloby sťažovateľa nariadené neodkladné opatrenie. Otázku platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú nadobudol žalobca, by okresný súd nevyhnutne musel riešiť aj v namietanom konaní, ak by to žalovaný sťažovateľ namietol. Bol to však sťažovateľ, ktorý sám inicioval iné konanie, pričom po jeho začatí navrhol prerušiť namietané konanie. Dôvody prerušenia konania trvali až do konca júna 2024. Preto bol účelný postup okresného súdu, ktorý do skončenia sťažovateľom iniciovaného konania o proti nemu podanej žalobe nekonal.

6. Postupom okresného súdu po prerušení konania tak nemohlo dochádzať k porušovaniu ústavných práv sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote. Rovnako to vylučuje porušenie jeho ústavných práv na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. Nemožno dospieť ani k záveru o porušení ústavných práv sťažovateľa vlastníť majetok. Hoci je sťažovateľ dlhú dobu obmedzený v nakladaní so svojimi nehnuteľnosťami nariadeným neodkladným opatrením, ide o následok, ktorý je spôsobený tým, že konanie bolo na jeho návrh prerušené potom, ako proti nemu bolo nariadené neodkladné opatrenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. augusta 2024

Robert Šorl
predseda senátu